

afgøre det Spørgsmaal, men det vil blive en Række Forhold, vi i Udvalget skal forhandle om, og som det ikke kan nytte at staa og fordybe sig i her. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det heller ikke vil være rigtigt at nedfælde gamle Skatter i Byerne, men det vil kunne blive Genstand for Overvejelse. Jeg vil imidlertid gerne med Hensyn til Frederiksberg Kommune sige, at det forekommer mig, at af alle Landets Købstæder — ja, Frederiksberg er jo ikke nogen egentlig Købstad, men den er jo større end vore Købstæder — har Frederiksberg den bedste Beskatning paa Grundværdien.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann udtalte, at en Lærerinde var kommet til Lyngby og vilde søge et Embede, men ønskede dog at vide, hvad hun skulde betale i personlig Skat, forinden hun traadte ind i de Lykketilstande, som det kunde være at være Lærerinde i Lyngby, og blev meget glad overrasket over, at hun, foruden den formentlig gode Løn — de lønner jo nok godt ude i Lyngby —, ogsaa kunde faa en lav Skat set i Forhold til den By, hun var i. Det er vist ogsaa rigtigt, naar man ikke tænker dybere over det — det er nu Lærerinden, jeg tænker paa, ikke det ærede Medlem Hr. Wilmann. Jeg er nemlig af den Anskuelse, at man i Virkeligheden ikke i Købstæderne betaler større Skat, end man gør paa Landet, thi hvis Købstæderne havde større Grundskatter, vilde de utvivlsomt ogsaa have større Husleje. Jeg ved nok, der er dem, der mener, at det vilde de ikke, Grunden vilde nok bære det selv. Det tvivler jeg nu om, og man regner jo ogsaa med, at hvis Byerne faar de Grundskatter, denne Lov vil medføre, vil Huslejen stige. Man begynder med at sige, at den vil kun stige med 20 Kr. pr. 3 Værelsers Lejlighed. Men det vilde vist let blive til nogle Gange 20 Kr., og derfor tror jeg, at hvad man sparer i Husleje, mange Gange er det, man giver ud i Skat.

Jeg tror ikke, Byerne har saa væsentlig større Skatter end Landet, og jeg tror, den Lykketilstand, man skulde opnaa i Byerne, naar man bare faar tilstrækkelig mange Grundskatter, vil vise sig at være et Fata Morgana, som, naar man løber efter det, viser sig at være luftigt. Dermed skal slet ikke være sagt, at de ikke kan faa Grundskatterne rationellere i Byerne, end de har dem, og de vilde sikkert heller ikke lægge nogen som helst Hindring i Vejen for at faa dem gjort større, hvis de mente, det var rigtigt. Men jeg har Indtrykket af, at dette Forslag noget

er bygget op paa, at nu skulde man have den sidste Reserve fundet frem, fordi Byerne trænger til betydeligt forøgede Indtægter.

Om den Mading, som er sat paa Krogen: at nu skulde de personlige Skatter falde i Forhold til, hvad Grundskatterne steg, kunde jeg næsten have Lyst til at sige, at det tror jeg ikke paa, for det er aldrig sket før. Er der ikke et Refræn, der siger omtrent saadan: Det tror jeg ikke vil ske, for det er aldrig sket før? Jeg er ikke synderlig tilbøjelig til at tro, at der vil komme en Nedgang i de personlige Skatter. Jeg har tværtimod en vis Tilbøjelighed til at tro, at den Husmand har Ret, som paa et Grundskyldmøde her i København den 7. December udtalte følgende: at han havde faaet sin Glæde formærket ved Tanken om, at de Penge, som Grundskylden vil indbringe, vil blive anvendt til Afholdelse af nye Udgifter. Jeg tror, at denne Husmand, N. P. Christensen fra Lille Torøje, har sagt lige rent ud, hvad der vil ske: at den forøgede Grundskyld i Byerne øjeblikkelig vil blive absorberet af nye Udgifter. Det tror jeg absolut vil ske, jeg har ikke nogen som helst Tro til, at der vil foregaa noget andet, og under disse Omstændigheder er jeg ikke saa sikker paa, at der er nogen Grund til at aabne Adgangen i alt for ubegrænset Omfang og gaa med til, at man skulde kunne fordoble Grundskatterne i Byerne, selv om disse maaske er kommet bagefter med dem.

Jeg mener i det hele taget, at naar man vil lovgive paa disse Omraader, skal man passe paa, at man faar en jævn og ligelig Udvikling. Dette Lovforslag skal ikke betyde forøgede Skatter, men skal tilrettelægge et retfærdigt og ligeligt Grundlag, det er for mig Hovedsagen. Og jeg kunde meget vel tænke mig, at hvis vi, naar denne Lov var vedtaget, skulde gaa en Tid i Møde — jeg haaber ikke, det vil ske, men ingen kan jo vide, om det ikke vil ske —, hvor Ejendomsværdierne f. Eks. paa Landet faldt, vilde dette blive en Lov, som vilde give mindre i Ejendomsskatter. Det vilde den sikkert gøre; det vilde Landkommunerne selv sørge for, fordi det vilde være nødvendigt. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at man har kunnet se et Billede derpaa ovre i den vestlige Del af Jylland, navnlig i Ringkøbing og Ribe Amter. Der saa man i 90'erne, at Grundskatterne gik tilbage, fordi Ejendomsværdierne faldt; senere, da de igen steg, gik ogsaa Skatterne op igen.

Efter Bemærkningerne til Lovforslaget skulde København i Øjeblikket have Grund-